



סדר הלימוד ליום ה אדר [יום 153 בשנה]

היכל הזכות גבורה

ההיכל הרביעי. ההיכל הזה, שהקדוש ברוך הוא נודע שלטונו בארץ בגללו. וזהו ההיכל שעומד לשמר את דרכי התורה. זה נקרא היכל הזכות, שבו נדונים כל דיני העולם וכל הזכיות וכל החטאים וכל הענשים, וכל שכר טוב לאותם ששומרים את מצוות התורה.

היכל הזכות הזה משנה מכל שאר ההיכלות, וההיכל הזה כלולים בו ארבעה היכלות משנים זה מזה, וכלם היכל אחד. בהיכל הזה יש רוח אחת שנקראת זכות אל. וההיכל הזה נקרא על שמו זכות, וזהו אל. וכאן נדונים כל דיני העולם. וזהו סוד הכתוב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום.

ארבעה היכלות, ארבעה אלו שהם בהיכל הזה, זה לפנים מזה, כלם כלולים זה בזה, וכלם היכל אחד, ונקרא זכות. ארבעה ההיכלות הללו יש להם פתחים. ממנה אחד עליון שעומד מחוץ לפתח הראשון של ההיכל הזה, סנסני"ה שמו, ועל השם הזה יש ממנה אחד לצד האחר של השמאל, שנוטל דינים באותו ההיכל שלו לעורר ולעשות בעולם. ומשום שנוטל ממנו, נקרא על שמו – סנסני"ה. והוא שולט על אותו אספך"א של תינוקות.

והממנה העליון הזה סנסני"ה, כשנוטל דין, מכריז לאותם הממנים שעומדים על שנים עשר הפתחים, ואותם הכרוזים שמכריזים על כל אותם הדינים שנדונו מהיכל הזכות הזה.

רוח זו שנוטלת הכל, שנקראת זכות א"ל שאמרנו, הכל כלול בה. ממנה יוצאים שבעים אורות נוצצים, וכלם עומדים בעגול כדי להראות זה בזה שלא מכסים זה מזה. כל הזכיות וכל הענשים וכל הדינים, לפני כל האורות האלו עומדים.

מהם יוצאים שני אורות שעומדים לפניהם תמיד. ושבעים האורות הללו ושני אורות שעומדים לפניהם, הם לתוך אמצע ההיכל. ועל סוד ההיכל הזה כתוב, (שיר השירים ז) שררך אגן הסהר אל יחסר המזג.



בַּנְגָד אלו יוצאים שבועים ושנים אורות אחרים מצד הימין, ושבועים ושנים אורות אחרים מצד השמאל. ואלו הראשונים הם פנימיים לפנים באמצע ההיכל. לפני האורות הללו נכנסים כל הזכיות והחובות להטהר. כל המעשים של העולם יוצאים מהפנימיים הללו. נמצאו שכל האורות שיוצאים מהרוח העליונה הזו – מאתים וששה עשר אורות, וכלם כלולים ברוח הזו.

אותם שני האורות שעומדים לפני אותם השבועים, הם מעידים עדות תמיד, וכותבים פתקי דין של זכות או של חובה. אלו השבועים הם גוזרים גזרות ודנים דינים. וכל דיני העולם, הן לטוב הן לרע, הם כאן.

הרוח הזו, שהיא זכות א"ל כמו שאמרנו, בה רשומות שלש אותיות שנדבקות בה מלמעלה, שהן יה"ו. והרי בארנו, שכאשר האותיות הללו נדבקות במקום הזה של התדבקות הזכר בנקבה, אז נרשמות ברוח הזו אותן האותיות. וכאן אמר דוד, (תהלים צב) ואלהי לצור מחסי. סוד הרוח הזו שנקראת א"ל, וסוד אותן האותיות שרשומות בה, שנקראות יה"ו, אלו שלשת הצדדים של האורות שאמרנו.

אותם שלשת בתי הדין שנגחלקים בדינים אחרים בדברי העולם; בעשר, בעני, במחלות בשלמות, שהם ארבעה היכלות שמתקנים לכל אותם האחרים, שני היכלות לאלה שני הצדדים של אורות אחרים, והיכל אחד לכל אותם בעלי העינים שעושים חשבון מכל המעשים של העולם. והיכל אחד לסופרים אחרים שתחת אלו הראשונים הפנימיים. ארבעת ההיכלות הללו כלולים בהיכל הזה, שנקרא על שם אותה הרוח של זכות, כפי שאמרנו.

בכל פתח ופתח של ההיכלות הללו יש ממנה אחד. בפתח הראשון יש ממנה אחד ששמו נקרא גזריא"ל. (לפתח הראשון ששם הכל סנסני"ה שממנו לוקח) אותו הממנה האחר, אותו ממנה לגלות דינים שנדונו ונגזרו לאותו הממנה הראשון ששמו סנסני"ה, שממנו נוטל הממנה האחר הזה שעומד על ההיכל של הצד האחר, ועומד על האסכרה של תינוקות, כפי שאמרנו.

והממנה הזו גזריא"ל נוטל דבר בית הדין הפנימי, שהכל נגזר שם, ואז מודיע את הדבר לממנה הזו שבחוץ, וכל אותם



הפרושים מכריזים ואומרים בכל הרקיעים: כֹּךְ וְכָךְ נִגְזַר מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.
עד שְׁנוּטָלִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר בְּהִיכָל שְׁלֹמֹה, וּמִשָּׁם יוֹצְאִים
וּמְכַרְיִזִים עַל הַדָּבָר, עַד שֶׁזֶה נִשְׁמַע בְּכָל הָרְקִיעִים הַתַּחְתּוֹנִים,
וַיּוֹרְדִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְכֻלָּם לְמַטָּה.

וְנוֹטָלִים הַדָּבָר כָּל הַתַּחְתּוֹנִים, מִדְּרָגָה לְדְרָגָה. אֶפְלוּ צַפְרֵי הַשָּׁמַיִם
וְעוֹפוֹת הָאָרֶץ, כֻּלָּם לוֹקְחִים אֶת הַדָּבָר וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם, עַד שְׁנוּטָלִים הַדָּבָר כָּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים וּמֵרָאִים אֶת זֶה
בַּחֲלוּם לְאֲנָשִׁים, וּבָא אוֹתוֹ הַדָּבָר לְזִמְן קָרוֹב.

וְלַפְעָמִים אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁצָּרִיךְ לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שֶׁהֵם מְמַנִּים לְזוֹן
וּלְהִנְהִיג עַמִּים, שֶׁמוֹדִיעִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר עַד הָרְקִיעַ
שֶׁל הַשָּׁמַשׁ שְׁלֹמֹה, וְעוֹמֵד שָׁם. עַד שְׁאוֹתָם מְמַנִּים שֶׁל הַשָּׁמַשׁ,
שֶׁנִּתְמַנּוּ עַל הַשָּׁמַשׁ, לוֹקְחִים אֶת אוֹתוֹ הַדָּבָר, וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ לְאוֹתָם
הַמְּמַנִּים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם מוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְמַלְכֵי
הָאָרֶץ, שֶׁהֵם בְּצַד שְׁלֵהֶם.

וּכְשֶׁהָיוּ נְבִיאִים בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל, הָיוּ נוֹטָלִים נְבוֹאָתָם מִשְׁנֵי עַמּוּדִים
עֲלִיוֹנִים שֶׁהַתּוֹרָה סְמוּכָה עֲלֵיהֶם. אַחַר שֶׁהִסְתַּלְקוּ נְבִיאִים
מִהָעוֹלָם וּבָאוּ בְּעֲלֵי הַמֶּרְאֶה וּבְעֲלֵי הַחֲלוּם, הֵם נוֹטָלִים הַדָּבָר
מִמְּקוֹמוֹ, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. וּכְשֶׁהָיוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל מְלָכִים, וְהִסְתַּלְקוּ
הַנְּבִיאִים, וְלֹא נִמְצְאוּ בְּעֲלֵי מֶרְאֶה וּבְעֲלֵי חֲלוּם, מוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר
לְאוֹתָם מְלָכִים מִהַפְּתַח הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ.

וְאֵם תֹּאמַר, אֵיךְ נוֹטֵל הַדָּבָר מִהַמְּקוֹם הַזֶּה? בֹּא וּרְאֵה, כָּל דְּרָגָה
וְדְרָגָה וְכָל פֶּתַח וּפְתַח, לְכֻלָּם יֵשׁ בַּחוּץ מְמַנִּים יְדוּעִים שֶׁהִתְמַנּוּ
(בְּצַד שְׁלֵהֶם) בְּכָל אוֹתָם הָרְקִיעִים, עַד שִׁיּוֹרְדִים לְמַטָּה לְרְקִיעִים
הַתַּחְתּוֹנִים וּמוֹדִיעִים אֶת הַדָּבָר לְאוֹתָם שֶׁצָּרִיךְ, מִשּׁוֹם שֶׁהָרִי
מִתְהִיכָלוֹת הִלְלוּ, שֶׁהֵם צַד הַקְּדוּשָׁה וְסוּד הָאֱמוּנָה, נִפְרְדוֹת דְּרָגוֹת
לְמַטָּה, כְּלֵן בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וַיּוֹרְדוֹת מְדְרָגוֹת עַל מְדְרָגוֹת עַד
שֶׁפּוֹרְחוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהִתְמַנּוּ בוּ.

מִהֵם לְשֹׁמֵר בְּנֵי אָדָם מִן הַצַּד הָאֲחֵר וּמִנְזֻקֵי הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָם
הַדְּרָכִים שֶׁבָּהֶם הֵם הוֹלְכִים. וּמֵהֶם כְּדֵי לְסַיֵּעַ לְבְנֵי אָדָם
כְּשֶׁבָאִים לְהִטָּהֵר. וּמֵהֶם לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וְנִסִּים בְּעוֹלָם, וּמֵהֶם
שְׁעוֹמְדִים כְּדֵי לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם לְהַעֲיֵד עֲדוֹת. וְכֵן (בְּצִוְיָהּ



17) נפרדות כמה דרגות לצדיהם, וכלם בסוד האמונה העליונה בקדשה עליונה.

כמו כן בצד האחר, צד הטמאה, נפרדות דרגות מאותם ההיכלות למטה, כלם דרגות להרע ולהסטות את העולם. מהם עומדים להסית בני אדם מדרך טובה לדרך רעה, ומהם קימים לטמא בני אדם לאותם שבאו להטמא. כמו ששנינו, בא אדם להטמא – מטמאים אותו בעולם הזה ומטמאים אותו באותו עולם, והם נקראו צואה רותחת, כמו שנאמר (ישעיה ל) צא תאמר לו. ואותן דרגות שעומדות לטמא יותר. ומשום כך אלה תמיד כנגד אלה, והכל הוא בדרגות ידועות כראוי.

הפתח השני. בפתח הזה יש ממנה ששמו דהריא"ל, והוא לצד ימין, וזהו ממנה להכניס את כל הזכיות שזכו בהם בני אדם, כדי שידון אדם עליהם לטוב כשנדון לטוב, ואותן זכיות קימות רבות על חטאי בני אדם, ואז הממנה הזה מצוה על שכר והחלק של אותן הזכיות והשכר לטוב.

ומוציא את אותו הדין, וממנה את אותו ממנה שנקרא פדיא"ל שבהיכל השלישי. ואז אומר לו, (איוב לג) פדעו מרדת שחת. משום שכשאדם עומד בבית חליו ונתפס בתפיסת המלך, אז נדון האדם. וכל זכות וכל חטא שעשה אדם בעולם הזה, הכל נכנס בהיכל הזה להיות נדון.

וכשנדון לטוב, בפתח הזה יוצא דינו לטוב, לימין הממנה הזה דהריא"ל שעומד בו, ומודיעים את דינו לטוב, עד שנצול. ויורד אותו הדין לכל אותם הממנים. הדרגות שנודעות לטוב למטה, כלן דרגות על דרגות, והכל – בין לטוב בין לרע – מבית המלך נדון אותו אדם.

הפתח השלישי. בפתח הזה יש ממנה אחד ששמו גדיא"ל, והוא לצד שמאל, וזהו הממנה להכניס (לשקל) את כל החטאים וכל הרעות שאדם סטה אחריהם בעולם הזה, ומוריד אותם לתוך משקל להשקל עם אותן זכיות שנכנסו ביד אותו הממנה האחר שאמרנו.

ואותו המשקל עומד בתוך הפתח הרביעי, ושם נשקלים זכיות וחובות כאחד. מי שנצח מהם – כך יש לו ממנים באותו



הצד. אם הזכיות נצחו - כמה ממנים יש בצד ימין שנוטלים אותו הדין, ומעבירים את הרעות והמחלות מאותו אדם עד שנצול. אם החטאים נצחו - כמה ממנים יש לו באותו צד שמאל, עד שלוקחים הדבר אותו הצד האחר וכל אותם שומרי החקים, עד שהורע מזלו. ואז יורד אותו הצד האחר ונוטל את הנשמה. אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

הפתח הרביעי. בפתח הזה עומד ממנה אחד ששמו ואזני"ה (מאזני"ה). וזהו משקל שנוטל (ששוקל) זכיות וחובות, ובו נשקלים כלם כאחד. וזה נקרא מאזני צדק, כמו שכתוב (ויקרא ט) מאזני צדק. בזה נשקלים כלם להדון.

תחת הממנה הזה יש שני ממנים, אחד לימין ואחד לשמאל. אחד לימין, הריא"ל שמו. אחד לשמאל, גודיא"ל שמו. וכשנשקלים זכיות וחובות - זה מכריע לצד ימין, וזה מכריע לצד שמאל. וכלם נכללו ברוח הזו שנקראת זכו"ת אל.

וכשכףם נכללים בה, מוציאה חיה (אחת) קדושה, והחיה הזו לוחטת, ושמה נקרא תומיא"ל. החיה הזו היא חיה שעומדת להשגיח בעולם באותם עיני ה' שהולכים ומשוטטים בעולם. ואותם עיני ה', כלם נוטלים השגחה מאותם מעשים טובים שנעשו בסתר, ולהשגיח באותם מעשים שהם בשלמות הלב, ואף על גב שלא נעשו כראוי.

החיה הזו עומדת בהשגחת התפלות, משום שאותן בקשות שמבקשים אנשים בתפלותיהן, כלן עומדות בידי החיה הזאת, ומניחה אותן בהיכל הזה. ואותן הבקשות עומדות בהיכל הזה עד ארבעים יום להשגיח בהן.

שהרי (בסוף ארבעים יום) בכל ארבעים וארבעים יוצאת החיה הזו ולוקחת את כל אותן הבקשות, ומניחה אותן לפני אותם שבעים ושנים אורות, ודנים אותן. ואז הרוח הזו שנקראת זכו"ת אל, מעינת בהן אם זוכה ואם לא זוכה. אם זוכה - יוצאת התפלה הזו, ומתגלגלת הבקשה הזו, ויוצאים עמה שנים עשר ממנים, וכל אחד ואחד תובעים מעם אותה הרוח קיום בבקשה הזו, ומתקיימת בהם. **תחת החיה הזו** ארבעה שרפים לוחטים: שרפא"ל, ברקיא"ל, קרישיא"ל, קדומי"ה. וארבעה הללו שתחת החיה הזו



עומדים לארבעת צדדי העולם. אלו הארבעה עומדים לארבעת צדדי העולם, והם ממנים להשגיח בכל אותם ששומרים את יום השבת ומענגים את השבת כראוי.

מהארבעה הללו, כשנוסעים, יוצאים שביבי אש, ומהשביבים הללו נעשים שבעים ושנים גלגלים לזהטים באש. מכאן נעשה נהר דינור. אלף אלפים ישמשו את אותו הנהר. כל אותם שמענגים שבת, ארבעת הממנים הללו משגיחים בכל אותם שמענגים את השבת, והחיה הזו עומדת עליהם, ונוסעים בשבילה תחתיה.

בכל יום ויום זורם אותו נהר דינור ושורף כמה רוחות וכמה שליטים. וכשנכנסת שבת, יוצא כרוז, ושוכך אותו נהר דינור, והסערות והזיקים והשביבים שוככים. והחיה הזו הולכת ועולה על ארבעת השרפים הללו שאמרנו, ונכנסת לתוף אמצע ההיכל הזה לאותו מקום שנקרא ענג.

מישום שבמקום הזה, כשנכנסת שבת, מסתדרים שם כל שלחנות בני העולם, שנקראים בני היכל המלך. ואלף אלפים ורבוא רבבות עומדים על אותם השלחנות. והחיה העליונה הזו על ארבעת השרפים הללו, ונכנסת לאותו מקום, ורואה שם את כל אותם השלחנות (וכל אותם שעומדים עליהם), ומשגיחה בכל שלחן ושלחן, ואיך מענגים את כל שלחן ושלחן, ועומדת ומברכת את אותו השלחן. וכל אותם אלף אלפים ורבוא רבבות, כלם פותחים ואומרים אמן.

ומה הברכה שמברך על השלחן הזה שנערך ונענג כראוי? (ישעיה נח) אז תתענג על ה' וגו' כי פי ה' דבר. וכלם אומרים: אז תקרא וה' יענה וגו'. רוח העליונה שנקראת זכו"ת אל, כשאותו השלחן מתענג בכל הסעודות, בסעודה האחרונה השלישית מסים ואומר על כל אותם הראשונים, ואומר: אז יבקע פשח אורך וגו', כבוד ה' יאספך. כל אותם שבעים אורות אחרים בכל הצדדים פותחים ואומרים: (תהלים קכח) הנה פי כן יברך גבר ירא ה'.

וכששלחן האדם אינו עומד באותו מקום בעריכת הענג כראוי, אז החיה הזו, ואותן ארבע שתחתיה, וכל אותם אלף אלפים ורבוא רבבות, כלם דוחים אותו החוצה לאותו צד האחר, וכמה שומרי החקים, כלם נוטלים אותו ומכניסים אותו לאותו



מקום, שהוא בהפך מזה, ונקרא נגע. וכשמכניסים אותו לשם, (פותחים ואמרים) (שם קט) ויאֵהב קללה ותבואהו ולא חפץ בכרֶכה ותרחק ממנו. ינקש נושה לכל אֶשר לו וגו', אל יהי לו משך חסד וגו'. הרחמן יצילנו.

משום שענג שבת, ואמונת הקדוש ברוך הוא (זה אלו אותם שלחנות של ענג שבת ומועדים וחגים, כלם שמחה של הקדוש ברוך הוא, ומשום כך) הוא. ומשום זה, כל אותם שמענגים ענג השבת וזמנים ומועדים, ארבעת הללו שעומדים תחת החיה הזו עומדים כנגד אותו נהר דינור, ולא נותנים להשרף שם את כל אלו שמענגים ענוגיהם פראוי.

תחת הארבעה הללו יש ממנים אחרים שעומדים בחוץ, שנודעים מצד ההיכל הזה, (וכל הפרושים בחוץ) ומכריזים על כל אותם הדינים ועל כל אותן הגזרות שנגזרו בהיכל הזה.

הכל נדון כאן, פרט לשלשה דברים שלא נתנת רשות כאן בהיכל הזה שנקרא זכות, ואלו הם: בני, חיי ומזוני. שהרי שלשת אלה לא עומדים כאן, משום שהרי הם תלויים במזל. שהרי אותו נהר ששופע ויוצא, שם תלויים החיים שלמעלה, ושם תלויים המזונות, ושם תלויים הבנים. שהרי שלשת אלה יוצאים משם ושופעים ונמשכים למטה. ומשום כך הכל עומד בהיכל הזה, פרט לשלשת אלו.

כשאדם הוא בבית חליו, כאן הוא נדון, וכן כל שאר הדינים שבעולם. ואם תאמר, אם אדם בבית חליו נדון לחיים – נותנים לו. לא שהחיים תלויים כאן, אלא כשנדון כאן לחיים, אזי שופעים החיים מלמעלה ונותנים לו (ואם לא – לא נותנים). אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים דרכי התורה וזוכים בה לחיי עולם, עליהם כתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

היכל אהבת חסד

ההיכל החמישי. ההיכל הזה עומד להאיר לתחתונים הללו. וזהו ההיכל שעומד להאיר בסוד האמונה. פתח אחד עומד בהיכל הזה וממנה אחד עליו, ואותו ממנה נקרא סנגוריה. הממנה הזו עומד על הפתח הזה כדי ללמד (סנגוריה על ישראל, ובגלל זה נקרא שמו כך, שהרי הוא ממנה על כל אותן טובות של ישראל להכניס סנגוריה וכו') סנגוריה שלהם לפני רבונם, ולא ישלט עליהם הצד האחר.



בהיכל הַזֶּה עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת שְׁפֹלֹלָה בְּאַרְבַּע, שֶׁהָרִי רוּחַ זו כְּלוּלָה בְּאַרְבַּעָה גְנוּנִים: לָבֵן, שָׁחֹר, יָרֵק וְאָדָם. וְזוּהִי רוּחַ שְׁעוֹמְדַת כְּלוּלָה בְּכָל, וְנִקְרָאת סוּרֵי"ה. גְּדוּלָה עַל כָּל אוֹתָם חִלּוֹת תַּחְתּוֹנִים. וְכֻלָּם עוֹמְדִים תַּחְתֶּיהָ וּמְמַנִּים תַּחַת יָדָהּ.

הַרוּחַ הַזֶּה שְׁסוֹגֶרֶת וּפּוֹתַחַת. כָּל הַמִּפְתָּחוֹת הָעֲלִיוֹנִים כָּלָם מְסוּרִים בְּיָדָהּ. (שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם) כָּל הַחִלּוֹת הַתַּחְתּוֹנִים כָּלָם נְכַלְלוּ וְעוֹמְדִים תַּחְתֶּיהָ וּמְמַנֶּה נְזוּנִים. זֶה עוֹמֵד בְּכָל סוּדוֹת רְבוּנוּ, כָּל הַגְּנָזִים הָעֲלִיוֹנִים כָּלָם נִמְסְרוּ בְּיָדָהּ.

הַרוּחַ הַזֶּה נִקְרָאת אֶהְבָּה, וּמִשׁוּם כֵּן נִקְרָא הַהֵיכָל הַזֶּה הֵיכַל אֶהְבָּה. מִשׁוּם שֶׁכָּאֵן נִגְנְזוּ כָּל סוּד הַסּוּדוֹת לְמִי שֶׁצָּרִיךְ לְהִדְבֵק בּוֹ, וְכָאֵן הוּא סוּד הַכְּתוּב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) שֶׁם אָתָּן אֶת דְּדֵי לָךְ.

הַרוּחַ הַזֶּה הִיא הַשׁוֹמֶרֶת אֶת כָּל הַשְּׂמִירָה שְׁלֹמְעֵלָה, וְזוֹ נִקְרָאת (תְּהִלִּים קכ"א) שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, (דְּבָרִים ז) שׁוֹמֵר הַבְּרִית. מִשׁוּם שֶׁכָּאֵן הִיא שְׂמִירַת כָּל הַגְּנָזִים הָעֲלִיוֹנִים, וְעַל כֵּן גְּנָזֵי רְבוּנוּ גְנוּזִים בָּהּ. מִזֶּה יוֹצְאִים שְׂבִילִים וְדַרְכִּים לְאוֹתָם שְׁלֹמְטָה כְּדֵי לְעוֹרֵר בָּהֶם רוּחַ שֶׁל אֶהְבָּה.

אַרְבַּעַת הַגְּנוּנִים הֵלְלוּ שָׁבָה נְכַלְלוּ זֶה בְּזֶה. וּכְשֶׁרוֹצִים לְהַפְּלִל, מִכֶּה זֶה בְּזֶה, וְיוֹצְאֵת מִכָּלָם חֲזִיהַ קְדוּשָׁה אַחַת שֶׁנִּקְרָאת זֶה־וְהַחֲזִיהַ הַזֶּה עֲלֶיהָ כְּתוּב, (יִחְזָקֵאל א) הִיא הַחֲזִיהַ אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל נֶהַר כְּבָר.

מִהַהֵיכָל הַזֶּה יוֹצְאוֹת כָּל הַרוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שְׁעוֹמְדוֹת בְּקִיּוֹם שֶׁל הַנְּשִׁיקוֹת (הָעֲלִיוֹנוֹת), שֶׁהָרִי מֵאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת יוֹצֵא אֲוִיר שֶׁל רוּחַ לְקִיּוֹם הַנֶּפֶשׁ לְכָל אוֹתָן הַנְּשִׁמוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁנִּתְּנוּ בְּבִנְי אָדָם, וְסוּד אוֹתוֹ הַכְּתוּב (דְּבָרִים ח) כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי ה' יִחֲיֶה הָאָדָם. מִשׁוּם שֶׁבְּהֵיכָל הַזֶּה עוֹמְדוֹת כָּל הַנְּשִׁמוֹת וְכָל הַרוּחוֹת שֶׁעֲתִידוֹת לָרֶדֶת בְּבִנְי הָאָדָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן הַהֵיכָל הַזֶּה לוֹקַח כָּל אוֹתָן נְשִׁמוֹת שִׁיּוֹצְאוֹת מֵאוֹתוֹ נֶהַר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא. וּמִשׁוּם כֵּן הַהֵיכָל הַזֶּה לֹא עוֹמֵד לְעוֹלָם בְּרִיקְנוֹת.

וּמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, לֹא נִכְנְסוּ לְכָאֵן נְשִׁמוֹת אַחֲרוֹת. וְכִשְׁיִסְתִּימוּ אֵלָהּ, הַהֵיכָל עוֹמֵד בְּרִיקְנוֹת וְיִפְקֵד מְלִמְעֵלָה, וְאִזּוּ יָבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְיִתְעוֹרֵר הַהֵיכָל הַזֶּה לְמַעְלָה, וְיִתְעוֹרֵר הַהֵיכָל לְמַטָּה.



ובסוד ההיכל הזה כתוב, (שיר ד) שני שדיך כשני עפרים וגו'. משום שבהיכל הזה אותה הרוח שאמרנו. ואותה החיה מוציאה שני אורות כלולים זה עם זה, שקשורים זה בזה, ונקראים א"ל שד"י. אלו נקראים שד"י, וא"ל שלמטה, מתחברים זה בזה ונכנסים זה לזה. ונקרא א"ל שד"י, משום שיוצא מכללות השדים הללו.

והא"ל הזה, שהוא מצד הימין, נוטל ממקום זה כל אותם הרחמים שעומדים להזין את אותו ההיכל שלמטה שנקרא זכו"ת, על שם הרוח הזו שבו שאמרנו. השדי הזה מיניק את כל אותם התחתונים וכל אותם ההיכלות וכל אותם שבחוץ שעומדים בצד הזה, שנקראים יתדות המשכן, כמו שבארנו. ולכן נקרא שדי, משום שמספק מזון לכל התחתונים, כמו שהוא מקבל מצד הימין.

מבאן יוצאים אותם האורות שנקראים (בראשית ג) להט החרב המתהפכת, משום שמתהפכת לכמה גונים, והרי בארנו, שאלה מעוררים דין בשליחות שלמעלה, והם בעולם מצד השמאל, כשנפרדת (כשמתפשט) הרוח הזו ומכה להוציא אורות לכל הצדדים, כמו אותם השדים ששופכות חלב לכל צד, כך גם מהרוח הזו יוצאים לכל צד, ומוציאים חיה אחת אחרת שממנה על אלה, שנקרא להט החרב המתהפכת, וזה נקרא.

ואותו וזה שממנה על העולם, בזמן שממנה הרעב על העולם ונדון בו, אזי החיה הזו מפקדת על העולם, ומוציאה רוח של מזון לכל אותם בני האמונה שלא ימותו ברעב וסועדת לבם. משום שהרי מהצד האחר, כששולט הרעב בעולם, יוצאות מהצד הזה שתי רוחות טמאות שנקראות שוד וכפן. וזהו סוד - (איוב ה) לשד ולכפן תשקק. משום שאלו עומדים בעולם ועושים קטרוג לאנשים. אחד - אותו ששולח להם רעב ומתים. ואחד - שאנשים אוכלים ולא שבעים, משום שהרי רוח רעה שולטת בעולם.

החיה הזו מוציאה ניצוץ אחד שיוצא מהתנוצצות של שני ניצוצות שאמרנו, שהם מתהפכים לכמה גונים. והניצוץ הזה נקרא שרפים, וזה אויזו בהם ומלהיט אותם.

בהיכל הזה יש שני ממנים, אורות שעומדים על אלה ורבוא רבבות שנקראים גפנים, ואלף ורבוא רבבות שנקראים רמונים, וכלם עומדים בחביבות, ואלו הם שמכניסים אהבה בין ישראל



למטה לקדוש ברוך הוא למעלה. וכלם מעוררים אהבה ועומדים באהבה. וכשמתעוררת אהבה ממטה למעלה וממעלה למטה, אז מתמלא ההיכל הזה מכמה טובות, מכמה חסדים, מכמה רחמים, ואז האהבה שלמטה תוך האהבה העליונה נדבקות זו בזו.

מבאן יוצאים שני ממנים שנקראים אהבה, על שם ההיכל. ואלו עומדים להשגיח על כל אותם שמיוחדים את יחוד רבונם באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, ועולים ומעידים למעלה. וכל אותם שעושים חסד בעולם, אותם החסדים עולים ונכנסים לתוך ההיכל הזה ומתעטרים שם, ועולים להתעטר בתוך אהבה עליונה. ועל זה כתוב, (תהלים קח) כי גדל מעל שמים חסדך. בהיכל הזה כתוב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה וגו'.

היכל הרצון תפארת

ההיכל הששי. זהו ההיכל שנקרא היכל הרצון, שהוא רצון שנקרא (דברים ח) מוצא פי ה', שמחה של הדבקות של הכל. וכאן הוא רצון הרצונות, בסוד הכתוב (שיר השירים ד) כחוט השני שפתותיך. רצון כל הנשמות שיוצאות מאותו מוצא פי ה'.

ההיכל הזה היכל הרצון, ששם עומדות כל הבקשות וכל השאלות שבעולם, משום שרצון כל הרצונות כשנשיקות נמצאות, בסוד הכתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז, כשנושק זה לזה, אז נקראת עת רצון, משום שהרי אז נמצאת שלמות וכל הפנים מאירות. וכשתפלות עולות, אז הוא עת רצון להמצא. ועל כן כתוב, (תהלים סט) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. שהוא חבור זה עם זה.

בהיכל הזה עומדים ששה פתחים. ארבעה פתחים לארבעה צדדים של העולם, ואחד למעלה ואחד למטה. בפתחים הללו התמנה רוח אחד שהוא גדול על כל הממנים בכל אותם הפתחים, ושמו רזיא"ל. וזה התמנה ונפקד על כל אותם הסודות העליונים, שמדברים פה לפה, שנושקים זה לזה באהבת האהבה.

הסודות הללו אינם עומדים לגלוי, אבל כשנפתחים השערים, אז יודעים כל ההיכלות וכל אותן רוחות וכל אותם מחנות, שהרי נפתחו שערי רצון, ולא נכנסים לשערים הללו אלא רצונות של תפלות, רצונות של שבת, רצונות של נשמות קדושות עליונות.



זֶהוּ הֵיכָלֹ שֶׁל מֹשֶׁה. בְּהֵיכָל הַזֶּה הִתְכַּנַּס מֹשֶׁה בְּאַהֲבָה, וְנָשַׁק
נְשִׁיקוֹת. בְּהֵיכָל הַזֶּה, (שמות יט) מֹשֶׁה יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

כְּשֶׁנִּדְבַּקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנְשִׁיקוֹת זֶה עִם זֶה, וְעַל כֵּן כָּתוּב, (שיר השירים א)
שֶׁקֵּנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אֵין נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמֻחָה
וְאַהֲבָה אֲלֵא כְּשֶׁנִּדְבַּקִּים זֶה בְּזֶה פֶּה בְּפֶה, רוּחַ בְּרוּחַ, שְׂאֵז רוּחִים זֶה
עִם זֶה בְּתַפְנוּקֵי הַכֹּל, וּבְשֻׂמְחָה, מֵהָאוֹר הָעֲלִיּוֹן.

בֵּא וּרְאֵה, מֹשֶׁה יִדְבַר – שְׂכָתוּב (שם ה) הִנֵּךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי, וְכָתוּב כָּחוֹט
הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתַיךְ. וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל – שְׂכָתוּב (שם א) הִנֵּךְ יִפֶּה
דוֹדֵי אֶף נְעִים, וְכָתוּב (שם ה) שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מוֹר עֲבַר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְיָדָה כָּל הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
שְׂמַעוֹרָרִים תְּשׁוּקָה שֶׁל אַהֲבָה שְׂלִמְעֵלָה וּמִטָּה כְּאַחַד.
אוֹתָן נְשֻׁמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְחִבְרִיו, שְׂאֵלָה לֹא נִקְרְבוּ
לְרַחֵץ בְּנֹהַר דִּינּוֹר כְּמוֹ שְׂשֻׁאֵר הַנְּשֻׁמוֹת רוּחָצוֹת שֵׁם וְעוֹבְרוֹת בּוֹ,
וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

(בֵּא וּרְאֵה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיאָה שָׁנִים עֶשֶׂר אוֹרוֹת, וְכֹלָם עוֹמְדִים בְּסוּד
תַּחַת הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אַרְבַּעַת אוֹרוֹת
עֲלִיּוֹנִים שְׂשׁוּלְטִים לְאַרְבַּעַת צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם עוֹמֵד אוֹר עֲלִיּוֹן
אַחַד, הַיָּמִין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שְׁהָרִי מִמֶּנּוּ מִתְחִילִים יִשְׂרָאֵל לְהֶאָחַז
בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְהוּא מִיכָאֵל, רַב כַּח שֶׁל הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן, שְׁיִוָּרֵד מִצַּד
הַדְּרוֹם, שְׂשֵׁם הָאוֹר עוֹמֵד בְּחִזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אוֹר הַיָּמִין, הָאֶפּוֹטְרוֹפּוֹס הַגָּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל. מִשׁוֹם
שְׂכָאֲשֶׁר עוֹמֵד הַצַּד הָאַחֵר לְהִשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אֵז מִיכָאֵל
טוֹעֵן כְּנִגְדּוֹ, וְנַעֲשֶׂה סִגְנוֹר עַל יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלִים מֵאוֹתוֹ הַקֵּטְגוֹר שֶׁל
בְּעֲלֵי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל.

פְּרָט לְזִמְן שְׁחִרְבָה יְרוּשָׁלַיִם, שְׁהָרִי אֵז הַתְּגַבְרוֹ הַחֲטָאִים, וּמִיכָאֵל
לֹא יִכַּל עִמּוֹ שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר, שְׂטַעֲנָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל עַל יִשְׂרָאֵל
נִשְׁבְּרָה, וְאֵז – (איכה ב) הָשִׁיב אַחֲרוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּצַד הַצָּפוֹן עוֹמֵד אוֹר אַחֵר, שְׁהָרִי הוּא עוֹמֵד (לטל) לְבִטָּל דִּין מִבֵּית
הַהֵיכָל הַרְבִּיעִי. וְנוֹתֵן לְמִמְנָה שֶׁל אוֹתוֹ הַפְּתַח, שְׂכָאוֹתוֹ הַפְּתַח
עוֹמְדִים מִמְּנִים אַחֲרֵים שֶׁהֵם בְּצַד הַטְּמָאָה, מְחַכִּים לְאוֹתוֹ הַמְּמָנָה
וְנוֹטְלִים דִּין. וְלִפְעָמִים שְׁהָאוֹר הַזֶּה שְׂבַצַּד הַצָּפוֹן הוּא עוֹשֶׂה דִין,



ולא נמסר ביד הצד האחר, משום שכל הדינים שנעשו בו יש להם רפואות, והקדוש ברוך הוא עושה חסד באותם מקומות.

גבריא"ל הוא האור הזה שבצד הצפון, ובכל מקום שהוא מכה, שרוי בו חסד, משום שגבריא"ל בשני צדדים, כלול בשניהם, ולכן מכה, ובו רפואות. בצד הזה עומד סוד, שכתוב, (דברים ח) כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך. ואלו הם יסורים של אהבה, שכלולים בצד זה ובצד זה.

בצד המזרח עומד אור אחר, שהוא עומד בכל דברי הרפואות, להכניס לפני רבנו כל אותם שנשכחו בבית חלים, ולקרוב זמנים וקצים לאותן מחלות שהשלימו את נאמנותן. וסובב את העולם בכל יום ויום כדי להשלים רפואות במצות רבנו, והאור הזה (הוא) שמו רפא"ל. ואף על גב שהרי בארנו אותו לצד אחר. וזה אחוז לצד זה ולצד זה, לצד של מיכאל, ולצד של גבריא"ל.

וזהו הממנה, שבשעה שנדון אדם בהיכל הרביעי לחיים, אזי הוא מקדים ברפואות. והרפואות הללו יוצאות מתוך דחק, משום שמשני צדדים יוצאות, והדחק הזה בא מתוך צד שמאל, והרפואה מתוך צד ימין. ולכן, כשבאה רפואה לאותו החולה, היא באה לו מתוך דחק רב.

וכך הוא מצד המערב. ואף על גב שאמרנו שרפאל הוא בצד המזרח, ופרשוהו בצד הזה של המערב – הרפואות והחיים אינם אלא בצד המזרח, שהרי משם נמשכים החיים למטה.

(ובצד המערב הזה) אור אחד ששמו נוריא"ל, והוא אוריא"ל. וזהו כלול מכלם ועומד שליח בכל. ויש לו שלשה צדדים, אבל הם שנים, כי כל אחד מאלו כלול בחברו, שאותם ארבעה יסודות התחתונים, מאותם ארבעה יסודות העולם, עליונים על הכל. ומשום שכלם קשורים זה בזה, רמז הכתוב ואמר, (שיר השירים ז) אל גנת אגוז ירדתי לראות.

אותם שנים עשר האורות עומדים באותה הרוח שאמרנו, ואותה רוח עליהם בשלמות. תחת ארבעה האורות הללו יש שמונה אחרים, כדי להיות בשלמות, ובכלם יש שלמות אחת, (ירדתי לראות, אלו ארבעה אורות עליונים שיש תחתיהם שמונה אחרים, והם שנים עשר אורות שעומדים תחת אותה



רוח שאמרנו, ואותה רוח עליהם בשלמות, להיות בכלם שלמות אחת) וכשכלם נפרדים, הם שלשה לכל צד.

ארבעת העמודים הללו עומדים לעלות ולהאחז את ההיכל הזה למעלה במקום שנקרא שמים, לחבר את הנשיקות אלו באלו כאחד. תחת אלו כמה דרגות לדרגות, כלם יוצאים מהם, מהיסודות התחתונים הללו, מהם מצד המים, ומהם מצד האש, ומהם מצד הרוח, ומהם מצד העפר.

כמו כן שנינו, ארבעה נכנסו לפרדס, וכלם נבחרו למקום הזה, לאלו ארבעה היסודות. וכל אחד ואחד נקשר במקומו; זה בצד האש, וזה בצד המים, וזה בצד הרוח, וזה בצד העפר. וכלם טבועים ביסוד שלהם כמו שנכנסו, פרט לאותו השלם החסיד שבא מצד הימין, ונדבק בימין ועלה למעלה.

וכשהגיע למקום הזה שנקרא היכל אהבה, נדבק בו ברצון הלב. אמר, ההיכל הזה צריך הוא להדביקו בהיכל שלמעלה באהבה רבה, ואז השתלם בסוד האמונה, והוא עלה והשלים אהבה קטנה באהבה גדולה כראוי, ולכן מת באהבה, ויצאה נשמתו בפסוק הזה (דברים ו) ואהבת. אשרי חלקו.

כל אותם האחרים ירדו למטה כל אחד ואחד, ונענשו באותו יסוד שיירד למטה. אלישע ירד למטה בצד השמאל שהוא אש, וירד בו ולא עלה, ופגש את אותו הצד האחר שנקרא אל אחר, ונמנעה ממנו תשובה, וגרש משום שנדבק בו, ולכן נקרא אחר, ובארנו.

בן עזאי ירד ביסוד העפר, וטרם הגיע לשרפת העפר שמגיע לאותו הצד האחר, טבע באותו עפר ומת. ולכן כתוב (תהלים קטז) יקר בעיני ה' המותה לחסידיו.

בן זומא ירד ביסוד הרוח, ופגש ברוח אחרת, שהגיע לצד הטמאה, שנקרא פגע רע, ומשום כך פגע בו ולא התישב בו, וכלם לא נצלו מענשו. ולכן אמר שלמה, (קהלת ח) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. משום שאלה ירדו בדרגות הללו ונענשו.

בא וראה, משום שרבי עקיבא עלה למעלה כראוי, נכנס בשלום ויצא בשלום. דוד שאל שאלה, ולא התפרש, שכתוב (תהלים



י) ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. (תוהה) על מה זה אלה שנהרגו בהרוגי העולם צדיקים, זכאים, שלא חטאו חטא כדי שיענשו.

בא וראה, ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. כאן הוא שני צדדים - ידך ה', וחלד. ידך ה' - זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה מתכנסת אליו. ממתים מחלד - זה הצד האחר, שהגוף הוא שולט עליו, שכתוב (ישעיה לח) לא אביט אדם עוד עם יושבי חלד.

בא וראה, הנשמות של אלו, להשלמת רוח הקדש, שלהם עשור רוחות מלמטה כראוי, וגופם נמסר למלכות הרשעה, כל אחד נוטל חלקו בסוד הקרבנות.

מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכלא

וגם דע הלמוד הזהר על כלה מועיל להשגה כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם ונותנים כח וחיל לנשמת האדם העוסק ובהפוך חלילה מן מאן דמתפרש מיניה כאלו פורש מכלא כי כן דרשו עליו בימיו מאן דמתפרש מרבי שמעון כאלו מתפרש מכלא והשתא אף על פי שהוא אינו כאן כבודו יש כאן ודבריו הקדושים צריכים אנו ללמד ועל ידם אולי יזכה להשיג דבר מה כי אם לא יועיל כלו יועיל מקצתו כי הקלפה אי אפשר להסיר בפעם אחת כי מעט מעט אגרשנו.

(טהרת הקדש הקדמון עמוד קנו)

ומי שלא ראה חכמה זו לא ראה אורות מימיו

כלל העולה שחייב אדם לידע שמו יתברך ומי שלא ראה חכמה זו לא ראה אורות מימיו והכסיל בחשך הולך כו' ומי שלא רוצה בהכמה זאת הוא כגוף בלא נשמה ובדורות אלו מצוה ושמחה לפני הקדוש ברוך הוא שתתגלה חכמה זאת דבזכותא יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

(אוצרות חיים דף יח:)

יעסק בספר התקונין להרשב"י זכרונו לחיי העולם הבא... וספר הזהר עצמו יעסק בו מדי שבת בשבתו וחדש בחדשו

יעסק בספר התקונין להרשב"י זכרונו לחיי העולם הבא שהוא פנת להבין על ידו בספר הזהר וספר הזהר עצמו יעסק בו מדי שבת בשבתו וחדש בחדשו והכל לפי מה שהיא אדם אלה שהצעתי הדברים לפניו והמשכיל יבין ויבחר.

(סדר היום. סדר הלמודים במועדי השם)